

§ 4.

Je-li pochybno, zda dítě jest mocno vyučovacího jazyka té neb oné obecné školy (§ 2., odst. 2. a 3.), náleží správci školy, aby přibera, kde tak možno, dva učitele té školy, zjednal si přesvědčení o znalosti vyučovacího jazyka a podle nabytého přesvědčení dítě do školy přijal nebo je z přijetí vyloučil.

Též v případech § 3. tohoto nařízení jest správci školy, a to pokud běží o to, jsou-li dány předpoklady v § 3. pod čís. 1. a 3. označené, na základě písemného osvědčení v § 3., odst. 2. stanoveného vysloviti, že se dítě do školy přijímá, nebo že se mu přijetí odpírá.

§ 5.

Při přijímání dětí školou ještě nepovinných, jakož i dětí z jiných obvodů školních budiž v příčině znalosti vyučovacího jazyka užito rovněž ustanovení § 2. a 4. tohoto nařízení.

§ 6.

Po skončeném přijetí žáků jest správci školy v seznamu označiti všechny děti, které do školy obecné byly přijaty, nebo které od přijetí pro nedostatečnou znalost vyučovacího jazyka byly odmítnuty. Při tom buďtež (a to odděleně) označeny ty děti, které přijaty byly do školy na základě § 3. tohoto nařízení.

Seznam tento budiž pak správcem školy do 8 dní po skončeném přijetí (§ 2., odst. 1.) předložen místnímu úřadu školnímu; tomuto jest seznam ten neprodleně prozkoumati a do 10 dnů od dodání sděliti místní školní radě školy druhojazyčné.

§ 7.

Byly-li přijaty ditky do školy, jejíhož vyučovacího jazyka mocny nejsou (§ 2. a 3.), má místní školní rada školy druhojazyčné do 14 dnů od uvědomění (§ 6., odst. 2.) právo stížnosti, o níž rozhodnouti jest poradem instančním školním úřadům škole předem zmíněné nadřízeným.

Bylo-li přijetí dítěte do školy odepráno (§ 4.), rozhodují o případné stížnosti poradem instancí školní úřady pro tuto školu příslušné.

Tato instanční rozhodnutí buďte skončena pokud možno nejrychleji, nejpozději před počátkem druhého pololetí školního.

Až do té doby zůstanou děti zatímně v té škole, do které byly přijaty (al. 1.), anebo přiděli se té škole, do které jinak patří (al. 2.). Na případné stížnosti v příčině přidělení posléze dotčeného užije se § 34. zákona ze dne 24. ledna 1870, z. z. čís. 17.